
Wojewódzki Sąd Administracyjny w Opolu rozpatrywał skargę na decyzje organów I i II instancji, w których organy te odmówiły Skarżącemu przyznania specjalnego zasiłku bytowego. Sąd przychylił się do tej skargi. Z jakich przyczyn?

Sąd przypomniał, że przewidziana w art. 41 ustawy o pomocy społecznej możliwość przyznania specjalnego zasiłku celowego oparta jest na konstrukcji uznania administracyjnego. Ustawodawca użył bowiem zwrotu „może być przyznany”. Uznanie administracyjne jest to samodzielność, której udziela organowi norma blankietowa, skonstruowana najczęściej w ten sposób, że przy rozwiniętej w pełni hipotezie, dyspozycja ma formę dysjunkcji, co oznacza, że w warunkach określonych w hipotezie, organ ma wybór między różnymi sposobami zachowania się, może samodzielnie określić kryteria rozstrzygnięcia i w oparciu o te kryteria ustalić treść rozstrzygnięcia. Uznanie administracyjne to forma władzy dyskrecyjnej organu administracji publicznej w zakresie stosowania prawa. Przyjęta w art. 41 ustawy konstrukcja uznania administracyjnego pozwala organowi administracji (organowi pomocy społecznej) na wybór takiego rozstrzygnięcia, które uważa za najwłaściwsze dla osiągnięcia celów pomocy społecznej, zarówno co do przyznania, jak i odmowy przyznania specjalnego zasiłku celowego, a także co do jego wysokości. Uznanie administracyjne daje organowi pomocy społecznej pewną swobodę przy podejmowaniu decyzji. O ile rozstrzygnięcie musi wynikać z okoliczności sprawy, ustalonych w trakcie postępowania administracyjnego, to zastosowana instytucja uznania administracyjnego powoduje, że organ nie jest zobowiązany spełniać każdego żądania strony w pełnym zakresie. Samodzielność organu w wyborze spośród dwóch lub większej ilości możliwych skutków prawnych nie jest bowiem zupełnie dowolna i swobodna, lecz jest ograniczona przez ustawodawcę w samej normie wprowadzającej uznanie, jak i w innych normach prawnych – w szczególności normach prawa procesowego, regulujących zakres i sposób prowadzenia postępowania dowodowego. Stąd też – jak zaznaczył WSA – sprawowana przez sąd administracyjny kontrola decyzji opartych na konstrukcji uznania administracyjnego sprowadza się co prawda do badania, czy organy administracji publicznej nie przekroczyły granic tego uznania, o ile jednak w prowadzonym przezeń postępowaniu respektowano (omówione wyżej) podstawowe reguły procesowe, które wyznaczają pewien standard postępowania w sprawie indywidualnej z zakresu administracji publicznej.

Wojewódzki Sąd wskazał, że wstępnym i niezbędnym warunkiem dla zastosowania w sprawie indywidualnej normy wynikającej z art. 41 ustawy o pomocy społecznej, a więc wartościowania w granicach uznania administracyjnego, jest ustalenie czy w konkretnym stanie faktycznym zachodzi nadzwyczajna potrzeba (zdrowotna, bytowa, społeczna, rodzinna itp.) – czyli ustalenie, czy zachodzi „szczególnie uzasadniony przypadek”. W sprawie zakończonej zaskarżoną decyzją organy obu instancji zdaniem Sądu zaniechały wyczerpującego ustalenia tej okoliczności, przez co naruszyły, sformułowany w art. 7 i art. 77 § 1 K.p.a., nakaz podjęcia czynności niezbędnych do dokładnego i wyczerpującego wyjaśnienia stanu faktycznego sprawy poprzez zebranie oraz rozpatrzenie całego materiału dowodowego a także wszystkich okoliczności faktycznych sprawy. Sąd podkreślił, że zarówno we wniosku o przyznanie specjalnego zasiłku celowego, jak i w odwołaniu Skarżący wskazywał na szczególną okoliczność, którą – w jego ocenie – był brak przekazania mu przez Poczta Polska S.A. świadczenia rentowego za miesiące styczeń oraz marzec 2019 r. Co istotne, świadczenie rentowe stanowi jego podstawowe źródło utrzymania, a w tym samym okresie (styczeń 2019 r.) miało miejsce szczególne zdarzenie (prawdopodobnie choroba – B.Z.), które wiązało się także z koniecznością poniesienia dodatkowych kosztów. W tym kontekście nie bez znaczenia pozostawała według WSA również data złożenia przez stronę wniosku o przyznanie specjalnego zasiłku celowego na leczenie – tj. 18 marca 2019 roku. Wniosek ten został złożony w okresie, w którym – jak twierdzi z winy Poczty Polskiej S.A. – faktycznie pozbawiony był świadczenia rentowego. Bez wyjaśnienia i oceny tych właśnie okoliczności

Brak przekazania renty a specjalny zasiłek bytowy – trzeba badać wnikliwie

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: sobota, 26, październik 2019 16:05

Bartłomiej Zydel

Odśłony: 1209

przez pryzmat przesłanki „szczególnie uzasadnionego przypadku”, o której stanowi art. 41 ustawy, a więc bez przeprowadzenia postępowania dowodowego w tym zakresie już na etapie postępowania przed organem pierwszej instancji, Sąd nie mógł tym samym oceniać, czy doszło do przekroczenia granic uznania administracyjnego w sprawie odmowy przyznania specjalnego zasiłku celowego na leczenie, gdyż byłoby to w ogóle przedwczesne.

Wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Opolu z dnia 15 października 2019 r., II SA/Op 279/19

Źródło: [CBOSA](#)